

казание, поднасяха вино, ракия и ястие, а младежитѣ прѣдлагаха своитѣ услуги да имъ носятъ раницитѣ и пушкитѣ до бивуака.

28 Юний. Още отъ сутринята бѣше силна горѣшина, а по пладнѣ отъ задухъ челоуѣкъ неможеше да си намѣри мѣсто. Но ето показа се на небето испърво малко облаче, което въ кжсо врѣме покри цѣлия небосклонъ. Чу се грѣмотевица, и слѣдъ нея се излѣ, като изъ ведро, дъждъ. Още до вечерята се разясни врѣмето, но въздуха се прочисти и расхлади. . . .

Опѣлчението се готвеше за походъ. Види се, похода трѣбваше да бѣде къмъ Балкана. тѣй като опѣлченския обозъ оставаше въ Търново. Патронитѣ, ротнитѣ кухни, запаснитѣ сухари и др. цѣха да се носятъ на товарни коне. На офицеритѣ се заповѣдаваше да си взематъ най потрѣбнитѣ нѣща, а другитѣ, тѣй сѣщо и излишнитѣ опѣлченски нѣща, трѣбваше да се оставятъ въ обоза. Работници бѣха назначени отъ всѣка дружина да пренасятъ патронитѣ.

Слѣдъ обѣдъ ходихъ въ града да си купя конъ. Показваха ми нѣколко коня, но не ми се харесваха: едни бѣха негодни, — други — не посрѣдствата ми. Най послѣ докараха ми едно, срѣденъ ржстъ, доресто конче, което и купихъ за 75 руб. среб. заедно съ вѣхтото черкеско сѣдло. Напълно доволенъ, че си купихъ конъ, азъ се върнахъ на бивуака. Но коня ми още въ първия переходъ се оказа слабъ въ прѣднитѣ крака и азъ въ врѣме на походитѣ, особено при спуска отъ баиритѣ, винаги вѣрвахъ пѣши.

29 Юний. Дружиния командиръ даде закуска на офицеритѣ по случай именния си день.

Въ града силно движение: правеше се голѣмо приготвление за посрѣщанието на Негово Императорско Височество Главнокомандующия на дѣйствующата армия. Града бѣше заприличалъ на градина: всичкитѣ кжщя бѣха окичени и продължаваха да се окичватъ съ цвѣта, зелени клонове и Руски и Български флагове.

А между това опѣлченитѣ се готвяха за пѣтъ; раздаваха имъ се сухари, сиренѣ и патрони. Утрѣ рано трѣбваше да напустнемъ Търново.